

26.7.2021

MIETINTÖ

pankkiunionia koskevasta vuosikertomuksesta 2020
(2020/2122(INI))

Talous- ja raha-asioiden valiokunta

Esittelijä: Danuta Maria Hübner

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	26
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	27

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

pankkiunionia koskevasta vuosikertomuksesta 2020 (2020/2122(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2020 antamansa päätöslauselman pankkiunionia koskevasta vuosikertomuksesta 2019¹,
- ottaa huomioon komission ja Euroopan keskuspankin (EKP) palautteen, joka koskee parlamentin 19. kesäkuuta 2020 antamaa päätöslauselmaa pankkiunionia koskevasta vuosikertomuksesta 2019,
- ottaa huomioon 23. maaliskuuta 2021 julkaistun EKP:n pankkivalvonnan toimintakertomuksen 2020²,
- ottaa huomioon 19. maaliskuuta 2020 julkaistun EKP:n pankkivalvonnan toimintakertomuksen 2019³,
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2019 antamansa päätöslauselman sukupuolten tasa-arvosta nimettäessä ehdokkaita talous- ja rahapolitiikkaa koskeviin EU-tehtäviin⁴,
- ottaa huomioon 8. lokakuuta 2020 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle rahoitusalan digitalisaatioprosessista: kryptovarojen kehittymässä olevat riskit – rahoituspalveluihin, -laitoksiin ja -markkinoihin liittyvät sääntely- ja valvontahaasteet⁵,
- ottaa huomioon 8. lokakuuta 2020 antamansa päätöslauselman ”Pääomamarkkinaunionin kehittämisen jatkaminen: erityisesti pk-yritysten pääomamarkkinarahoituksen saannin parantaminen ja vähittäissijoittajien osallistumisen entistä suurempi mahdollistaminen”⁶,
- ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2021 antamansa päätöslauselman euron kansainvälisen aseman vahvistamisesta⁷,
- ottaa huomioon 10. helmikuuta 2021 antamansa päätöslauselman Euroopan keskuspankin vuosikertomuksesta 2020⁸,

---

¹ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0165.

² <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/publications/annual-report/pdf/ssm.ar2020~1a59f5757c.en.pdf>.

³ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/publications/annual-report/pdf/ssm.ar2019~4851adc406.en.pdf>.

⁴ EUVL C 23, 21.1.2021, s. 105.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0265.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0266.

⁷ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0110.

⁸ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0039.

- ottaa huomioon lokakuussa 2020 julkaistun eurojärjestelmän keskuspankin digitaalivaluuttaa käsittelevän korkean tason työryhmän raportin digitaalisesta eurosta⁹,
- ottaa huomioon finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (FSB) 9. lokakuuta 2020 valvonta- ja sääntelyteknologian käytöstä viranomaisten ja säänneltyjen laitosten taholla antaman raportin ”The Use of Supervisory and Regulatory Technology by Authorities and Regulated Institutions – Market developments and financial stability implications”¹⁰,
- ottaa huomioon 22. heinäkuuta 2020 päivätyn talous- ja raha-asioiden valiokunnan puheenjohtajan kirjeen euroryhmän puheenjohtajalle,
- ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) / Euroopan pankkivalvonnan elokuussa 2020 antaman vastauksen Euroopan komission julkiseen kuulemiseen EU:n uudesta digitaalisen rahoituksen strategiasta / FinTech-toimintasuunnitelmasta¹¹,
- ottaa huomioon 22. kesäkuuta 2015 julkistetun viiden puheenjohtajan kertomuksen ”Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistely”,
- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2015 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustamiseksi (COM(2015)0586),
- ottaa huomioon vuonna 2010 tehdyn puitesopimuksen Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista,
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2020 annetun EKP:n suosituksen osingonjaosta covid-19-pandemian aikana¹²,
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2020 annetun komission tiedonannon järjestämättömien lainojen käsittelystä covid-19-pandemian jälkeen (COM(2020)0822),
- ottaa huomioon lokakuussa 2020 annetun Euroopan järjestelmäriskikomitean (EJRK) pankkisektorin ulkopuolisesta rahoituksen välityksestä johtuvien riskien seuranta koskevan kertomuksen ”EU Non-bank Financial Intermediation Risk Monitor 2020”¹³,
- ottaa huomioon joulukuussa 2020 julkaistun EPV:n raportin Euroopan pankkijärjestelmän riskienarvioinnista ”Risk Assessment of the European Banking System”¹⁴,

⁹ https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/Report_on_a_digital_euro~4d7268b458.en.pdf

¹⁰ <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P091020.pdf>

¹¹ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.esbceuropeanbankingsupervisionresponsetoeuropeancommissionpublicconsultationdigitalfinancestrategyeuropefintechactionplan2020~b2e6cd0dc4.en.pdf>

¹² https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/en_ecb_2020_62_f_sign~6a404d7d9c..pdf

¹³ https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/reports/nbfi_monitor/esrb.202010_eunon-bankfinancialintermediationriskmonitor2020~89c25e1973.en.pdf

¹⁴ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Risk%20Analysis%20and%20Data/Risk%20Assessment%20Reports/2020/December%202020/961060/Risk%20Assessment_Report_December_2020.pdf

- ottaa huomioon syyskuussa 2020 julkaistun sisäasioiden pääosaston tutkimuksen ”Regulatory Sandboxes and Innovation Hubs for FinTech”¹⁵,
- ottaa huomioon 30. marraskuuta 2020 pidetyssä euroryhmän kokouksessa hyväksytyt julkilausuman,
- ottaa huomioon 30. marraskuuta ja 11. joulukuuta 2020 pidetyissä eurohuippukokouksissa hyväksytyt julkilausumat,
- ottaa huomioon laajennetussa kokoonpanossa 11. joulukuuta 2020 pidetyn eurohuippukokouksen julkilausuman EVM:n uudistuksesta ja yhteisen kriisinratkaisurahaston varautumisjärjestelyn varhaisesta käyttöönnotosta,
- ottaa huomioon EPV:n julkaiseman neljännesvuosittaisen riskitaulukon, joka kattaa vuoden 2020 neljäs neljänneksen¹⁶,
- ottaa huomioon marraskuussa 2020 julkaistun rahoitusvakautta koskevan EKP:n selonteon,
- ottaa huomioon marraskuussa 2020 annetun, Euroopan komission, EKP:n ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston (SRB) yhdessä valmisteleman riskinvähentämisindikaattoreita koskevan seurantakertomuksen¹⁷,
- ottaa huomioon 7. syyskuuta 2016 esitetyn Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitean raportin EU:n rahoitusjärjestelmän riskeistä ja heikkouksista¹⁸,
- ottaa huomioon Kansainvälisen järjestelypankin vuoden 2020 talouskatsauksen,
- ottaa huomioon luonnoksen EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan väliseksi yhteisymmärryspöytäkirjaksi, jolla luodaan puitteet rahoituspalveluja koskevalle sääntely-yhteistyölle,
- ottaa huomioon tammikuussa 2021 julkaistut sisäasioiden pääosaston talouden hallinnan tukiyksikön katsaukset ”Review of the bank crisis management and deposit insurance frameworks” ja ”Banking Union: Postponed Basel III reforms” sekä lokakuussa 2020 julkaistun katsauksen ”European Parliament’s Banking Union reports in 2015–2019”,
- ottaa huomioon komission julkisen kuulemisen kriisinhallinta- ja talletussuojajärjestelmän tarkistamisesta¹⁹,

¹⁵ Tutkimus – ”Regulatory Sandboxes and Innovation Hubs for FinTech: Impact on innovation, financial stability and supervisory convergence”, Euroopan parlamentti, sisäasioiden pääosasto, talous-, tiede- ja elämänlaatuasioiden politiikkayksikkö, syyskuu 2020.

¹⁶ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Risk%20Analysis%20and%20Data/Risk%20dashboard/Q4%202020/972092/EBA%20Dashboard%20-%20Q4%202020.pdf

¹⁷ https://www.consilium.europa.eu/media/46978/joint-risk-reduction-monitoring-report-to-eg_november-2020_for-publication.pdf

¹⁸ https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/jc_2021_27_jc_spring_2021_report_on_risks_and_vulnerabilities.pdf

¹⁹ https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2021-crisis-management-deposit-insurance-review-targeted_en

.

- ottaa huomioon maaliskuussa 2020 julkaistun yhteisen kriisinratkaisuneuvoston raportin ”Expectations for banks”²⁰,
- ottaa huomioon EKP:n Occasional Paper -sarjan julkaisun nro 251 ”Liquidity in resolution: comparing frameworks for liquidity provision across jurisdictions”²¹,
- ottaa huomioon 23. marraskuuta 2020 annetun puheenjohtajavaltio Saksan tilanneselvityksen pankkiunionin vahvistamisesta²²,
- ottaa huomioon 29. toukokuuta 2020 annetun puheenjohtajavaltio Kroatian tilanneselvityksen pankkiunionin vahvistamisesta²³,
- ottaa huomioon yhteisen kriisinratkaisuneuvoston puheenjohtajan Elke Königin tammikuussa 2021 pitämän puheen ”The Crisis Management Framework for banks in the EU: what can be done with small and medium-sized banks?”²⁴,
- ottaa huomioon 1. huhtikuuta 2021 annetun finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän loppuraportin liian suuri kaatumaan -laitoksiin kohdistuvien uudistusten vaikutusten arvioinnista²⁵,
- ottaa huomioon yhteisen kriisinratkaisuneuvoston puheenjohtajan Elke Königin kirjoittaman blogikirjoituksen yhteisen kriisinratkaisuneuvoston lähestymistavasta omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeviin vähimmäisvaatimukseen (MREL), ottaen huomioon covid-19:n vaikutukset²⁶ sekä hänen esiintymisensä talous- ja raha-asioiden valiokunnassa 27. lokakuuta 2020²⁷,
- ottaa huomioon Andrea Enrian 9. lokakuuta 2020 julkaiseman valvontaa koskevan blogikirjoituksen ”Fostering the cross-border integration of banking groups in the banking union”²⁸,
- ottaa huomioon EPV:n raportin toimivaltaisten viranomaisten lähestymistavasta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaan pankkivalvontaan²⁹,
- ottaa huomioon 7. toukokuuta 2020 julkaistun komission toimintasuunnitelman, joka koskee kattavaa unionin politiikkaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen ehkäisemiseksi,

---

²⁰ https://srb.europa.eu/sites/default/files/efb_main_doc_final_web_0.pdf

²¹ <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/scpops/ecb.op251~65a080c5b3.en.pdf>

²² <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13091-2020-INIT/en/pdf>

²³ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8335-2020-ADD-1/en/pdf>

²⁴ <https://srb.europa.eu/en/node/1118>.

²⁵ <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P010421-1.pdf>

²⁶ <https://srb.europa.eu/en/node/967>

²⁷ <https://www.europarl.europa.eu/committees/en/product/product-details/20201021CAN58122>

²⁸ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/blog/2020/html/ssm.blog201009~bc7ef4e6f8.en.html>

²⁹ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/News%20and%20Press/Press%20Room/Press%20Releases/2020/EBA%20acts%20to%20improve%20AML/CFT%20supervision%20in%20Euro%20pe/Report%20on%20CA%20approaches%20to%20AML%20CFT.pdf

- ottaa huomioon EPV:n raportin EU:n tulevasta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevasta kehyksestä³⁰,
  - ottaa huomioon 7. joulukuuta 2020 julkaistun Bruegelin blogikirjoituksen ”Can the gap in the Europe’s internal market for banking services be bridged?”³¹,
  - ottaa huomioon 14. tammikuuta 2021 annetun Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen ”Kriisinratkaisun suunnittelu yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa”,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
  - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0256/2021),
- A. ottaa huomioon, että pankkiala on kaiken kaikkiaan reagoinut covid-19-pandemian aiheuttamaan kriisiin osoittamalla häiriönsietokykyä, joka perustuu maailmanlaajuisen finanssikriisin jälkeen toteutettuun sääntelyn tarkistamiseen, jota on helpotettu yhtenäisellä eurooppalaisella säännöstöllä ja pankkiunionin yhteisellä valvonnalla ja jota on tuettu poikkeuksellisilla julkisen politiikan tukitoimenpiteillä ja pääoman ylläpitämiskäytännöillä;
- B. ottaa huomioon, että covid-19-pandemian aiheuttama kriisi on osoittanut, että vahva pankkijärjestelmä yhdessä yhtenäisten pääomamarkkinoiden kanssa on keskeinen tekijä Euroopan talouden elpymisessä;
- C. ottaa huomioon, että yhteisestä valvontamekanismista (YVM) ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista (YKM) koostuvalla pankkiunionilla varmistetaan pankkikriisin valvonnan ja hallinnan täysi yhdenmukaisuus;
- D. toteaa, että vakaampi, kilpailukykyisempi ja yhtenäisempi talous- ja rahaliitto edellyttää vankkaa, eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän (EDIS) sisältävää pankkiunionia ja aiempaa kehittyneempää ja turvallisempaa pääomamarkkinaunionia, jolla kohennettaisiin myös kansainvälistä käsitystä eurosta ja sen kasvavasta roolista maailmanmarkkinoilla;
- E. toteaa, että pankkiunioni on avoin kaikille EU:n jäsenvaltioille; toteaa, että Bulgaria ja Kroatia ovat liittyneet ERM II -valuuttakurssimekanismiin ja pankkiunioniin;
- F. ottaa huomioon, että pankkiunionin viimeistely kahden nykyisen pilarin lisäksi erityisesti eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustaminen on edelleen ensisijainen tavoite; ottaa huomioon, että kriisinratkaisuun ja talletussuojaan kohdennettavilla uudistuksilla olisi edelleen parannettava pankkialan vakautta ja turvattava yleinen rahoitusvakaus;

³⁰ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Publications/Reports/2020/931093/EBA%20Report%20on%20the%20future%20of%20AML%20CFT%20framework%20in%20the%20EU.pdf

³¹ <https://www.bruegel.org/2020/12/can-the-gap-in-the-europes-internal-market-for-banking-services-be-bridged/>

- G. ottaa huomioon, että sekä EKP että kriisinratkaisuneuvosto (SRB) ovat vaatineet pankkiunionin pikaista viimeistelyä erityisesti siten, että perustetaan eurooppalainen talletussuojajärjestelmä;
- H. ottaa huomioon, että yhteisen kriisinratkaisurahaston varautumisjärjestely otetaan käyttöön vuoteen 2022 mennessä eli kaksi vuotta suunniteltua aiemmin, ja se tarjoaa kriisinratkaisun kohteena oleville pankeille yhteisen koko järjestelmän kattavan turvaverkon;
- I. ottaa huomioon, että EU:n pankkisektorille oli ennen covid-19-pandemian aiheuttamaa kriisiä ominaista rakenteellinen tehottomuus, joka ilmeni heikkona kannattavuutena, heikentyneenä kustannustehokkuutena, alhaisena korkotasona, ylikapasiteettina ja epävarmuutena liiketoimintamallien kestävydestä; toteaa, että joihinkin ongelmiin ei ole puututtu riittävästi;
- J. ottaa huomioon, että huolimatta järjestämättömien lainojen määrän yleisestä vähenemisestä on lisättävä toimia joidenkin rahoituslaitosten sitkeästi korkealla tasolla pysyvän järjestämättömien lainojen määrän vähentämiseksi;
- K. katsoo, että covid-19-pandemian aiheuttaman kriisin yhteydessä havaitut puutteet olisi otettava huomioon tarkistettaessa kriisinhallinta- ja talletussuojakehystä (CMDI) ja edistettäessä pankkialan yhdentymistä; ottaa huomioon, että pandemian aikana saatujen kokemusten hyödyntäminen voisi tasoittaa tietä kustannustehokkuuden parantamiselle ja kestävämmille liiketoimintamalleille;
- L. toteaa, että valtioiden ja pankkien välinen kohtalonyhteys on edelleen olemassa, ja katsoo, että valtionvelan vakavaraisuuskohtelua koskevan unionin sääntelykehityksen olisi vastattava kansainvälisiä normeja; ottaa huomioon, että joissakin pankeissa valtiovastuiden määrä on ollut kasvussa; toteaa, että vakavaraisuuskehityksessä on edelleen useita kansallisia vaihtoehtoja ja kansalliseen harkintavaltaan liittyviä kysymyksiä, mikä heikentää pankkiunionin eurooppalaista ulottuvuutta;
- M. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos, ympäristön tilan heikentyminen ja siirtyminen vähähiiliseen talouteen ovat tekijöitä, jotka on otettava huomioon arvioitaessa pankkien taseiden kestävyttä, sillä niihin liittyy riskejä, jotka saattavat vaikuttaa eri alueilla ja aloilla tehtäviin investointeihin; toteaa, että kehittyneissä riskimalleissa olisi jo puututtava moniin ilmastonmuutokseen liittyviin riskeihin;
- N. ottaa huomioon, että EKP on todennut sisäisten mallien erityisarviointia koskevan hankkeensa (TRIM) yhteydessä, että valvotut laitokset voivat edelleen käyttää sisäisiä malleja, jos ne kuuluvat valvontatoimenpiteiden piiriin;
- O. ottaa huomioon, että teknologian muutospyrkimys on kiihtynyt, mikä on lisännyt pankkien tehokkuutta ja niiden innovaatiopyrkimyksiä mutta on samalla altistanut ne uusille digitaaliseen rahoitukseen, kyberturvallisuuteen, mainehaittaan, tietosuojaan, rahanpesuun ja kuluttajansuojaan liittyville riskeille ja haasteille;
- P. katsoo, että kuluttajien ja sijoittajien suojeleminen on keskeisessä asemassa pääomamarkkinaunionin syventämisessä ja että siksi on tarpeen ottaa käyttöön vahvan vähimmäistason varmistavat EU-tason kuluttajansuojasäännöt; ottaa huomioon, että EU:n kuluttajansuojavaatimusten täytäntöönpanoa koskevat kansalliset säännöt

vaihtelevat pankkiunionin eri alueilla, mikä viittaa yhdenmukaistamisen tarpeeseen; ottaa huomioon, että pankkiunionilla ei edelleenkään ole tehokkaita välineitä, joilla voitaisiin puuttua kuluttajien kohtaamiin ongelmiin, kuten keinoitekoiseen monimutkaisuuteen, sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin, haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien sulkemiseen peruspalvelujen ulkopuolelle sekä viranomaisten vähäiseen osallistumiseen;

- Q. katsoo, että on ensiarvoisen tärkeää vahvistaa ja yhdenmukaistaa entisestään EU:n vakavaraisuusvalvontaa ja rahanpesun torjuntaa koskevaa valvontaa sekä niiden täytäntöönpanoa, sillä ne ovat tarpeen EU:n rahoitusjärjestelmän eheyden turvaamiseksi;
- R. katsoo, että vahvat maailmanlaajuiset standardit ja periaatteet ovat tärkeitä pankkien vakavaraisuussäätelyn kannalta; katsoo, että Baselin pankkivalvontakomitea BCBS:n standardit olisi saatettava osaksi unionin lainsäädäntöä viivyttämättä ja niiden tavoitteiden mukaisesti siten, että otetaan aiheellisissa tapauksissa huomioon Euroopan pankkijärjestelmän erityispiirteet sekä suhteellisuusperiaate;
- S. ottaa huomioon, että Yhdistyneen kuningaskunnan ero EU:sta on johtanut joidenkin pankkipalvelujen palautumiseen EU:hun; ottaa huomioon, että yhteisellä valvontamekanismilla oli keskeinen ohjaus- ja seurantatehtävä sen harjoittaessa järjestelmällistä ”valmiutta” koskevaa ja yhteistyötä merkittävien pankkien kanssa niiden toimintamallien suhteen; toteaa, että pankkialan valmistautumista uuteen todellisuuteen voidaan arvioida täysimääräisesti vasta keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä;
- T. ottaa huomioon, että EU ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat tällä hetkellä sitoutuneet jatkamaan sääntely- ja valvontayhteistyötä rahoituspalvelujen alalla; katsoo, että tällä yhteistyöhön perustuvalla lähestymistavalla olisi vahvistettava EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisiä pitkän aikavälin suhteita;
- U. ottaa huomioon, että nykyinen kriisinhallintakehys ei takaa johdonmukaista lähestymistapaa vaikeuksissa olevien pankkien ongelmien selvittämisessä eri jäsenvaltioissa muun muassa siksi, että kriisintarkaisuneuvosto ja kansalliset kriisintarkaisuviranomaiset tulkitsevat yleisen edun arviointia eri tavoin, että kansallisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä voidaan käyttää välineitä, jotka ovat samanlaisia kuin pankkien elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivissä³² ja yhteistä kriisintarkaisumekanismia koskevassa asetuksessa³³ säädetyt kriisintarkaisuvälineet, ja että valittaessa ratkaisua pankin kaatumisen käsittelemiseksi kannustimet ovat epäyhtenäisiä, mikä johtuu kriisintarkaisussa ja maksukyvyttömyystilanteessa käytettävissä olevien rahoituslähteiden saatavuuteen liittyvien edellytysten eroista;

---

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15. toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

³³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15. heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisintarkaisua varten yhteisen kriisintarkaisumekanismiin ja yhteisen kriisintarkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

- V. ottaa huomioon, että CMDI-kehyksellä olisi varmistettava kaikkien pankkien johdonmukainen ja tehokas käsittely koosta tai liiketoimintamallista riippumatta sekä edistettävä rahoitusvakauden säilyttämistä, veronmaksajien rahojen käytön minimoimista ja tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamista kaikkialla EU:ssa toissijaisuusperiaate asianmukaisesti huomioon ottaen;
- W. katsoo, että valvonta- ja kriisinratkaisusäännöt sekä kriisinratkaisurahasto on keskitetty, mutta talletussuojajärjestelmät ovat edelleen kansallisia ja eri jäsenvaltioissa erilaisia; katsoo, että talletussuojadirektiivin³⁴ säännöksissä säädetään tallettajien suojan vähimmäistasosta; katsoo kuitenkin, että tallettajilla olisi oltava sama suojan taso kaikkialla pankkiunionissa, mikä mahdollistetaan perustamalla eurooppalainen talletussuojajärjestelmä;

Yleisiä huomioita

1. pitää myönteisenä Bulgarian ja Kroatian liittymistä pankkiunioniin ja Bulgarian levin ja Kroatian kunan sisällyttämistä ERM II -mekanismiin; panee merkille Bulgarian kansallispankin ja Kroatian kansallispankin kanssa tehtävää tiivistä yhteistyötä koskevat EKP:n päätökset; korostaa, että Bulgarian ja Kroatian kansallispankit ovat asianmukaisesti edustettuina EKP:n valvontaelimessä ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston täysistunnossa ja laajennetun johdon istunnoissa ja että niillä on samat oikeudet ja velvollisuudet kuin kaikilla muillakin jäsenillä, mukaan lukien äänioikeudet;
2. korostaa, että osallistuminen valuuttakurssimekanismiin ja pankkiunioniin on erottamattomasti sidoksissa EU:n asiaan liittyvien normien ja säädösten noudattamiseen; kannustaa Bulgariaa ja Kroatiaa pyrkimään myös edistymään merkittävästi rahanpesun ja talousrikollisuuden torjunnassa; painottaa, että pankkialaa olisi arvioitava kattavasti ennen yhteiseen valuuttaan liittymistä, myös vähemmän merkittävien laitosten osalta;
3. suhtautuu myönteisesti Tanskassa ja Ruotsissa käytyihin keskusteluihin mahdollisuudesta liittyä pankkiunioniin ja korostaa, että kansallisten valvontaviranomaisten välinen yhteistyö on äärimmäisen tärkeää erityisesti rajat ylittävän toiminnan osalta; korostaa, että osallistumisen yhteydessä on tärkeää säilyttää jo olemassa olevat ja moitteettomasti toimivat liiketoimintamallit rahoitusvakauden osalta;
4. muistuttaa, että pankkiunioni on luonut institutionaalisen rakenteen markkinoiden yhdentymisen lisäämiseksi yhteisen valvontamekanismin ja yhteisen kriisinratkaisumekanismin avulla, mutta pankkiunionin kolmatta pilaria, eurooppalaista talletussuojajärjestelmää, odotetaan edelleen; suhtautuu myönteisesti kriisinratkaisukehyksen mahdolliseen tarkistamiseen ja tukee nykyistä pohdintaa maksukyvyttömyyslainsäädännön kohdennetun yhdenmukaistamisen syventämisestä, jotta voidaan lisätä EU:n pankkien kriisinhallinnan tehokkuutta ja johdonmukaisuutta, sekä pohdintaa pankkiunionin kolmannen pilarin toteuttamisesta perustamalla talletussuojajärjestelmä, jonka tarkoituksena on parantaa talletussuojasuojan tasoa

---

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16. huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

samalla kun minimoidaan moraalikadon riski, vähennetään pankkien ja valtioiden välisiä kytköksiä ja taataan yhtäläinen suoja kaikille tallettajille pankkiunionissa;

5. panee merkille eurohuippukokouksen 11. joulukuuta 2020 antaman lausunnon, jossa euroryhmää kehoitetaan valmistelemaan yhteisymmärryksessä asteittainen ja ajallisesti rajattu työsuunnitelma kaikista pankkiunionin valmiiksi saattamiseksi tarvittavista jäljellä olevista seikoista; pitää valitettavana, että jäsenvaltiot toimivat edelleen yhteisön kehyyksen ulkopuolella, mikä heikentää parlamentin roolia lainsäätäjänä; pyytää pitämään parlamentin ajan tasalla euroryhmässä ja eurooppalaista talletussuojajärjestelmää käsittelevän korkean tason työryhmässä parhaillaan käytävistä keskusteluista; pyytää jälleen tiivistämään yhteistyötä euroryhmän puheenjohtajan kanssa, erityisesti siten, että laajennetaan euroryhmän puheenjohtajan kanssa käytävän taloudellisen vuoropuhelun tiheyttä noudattaen rahapoliittisen vuoropuhelun mallia ja säännöllisyyttä;
6. katsoo, että pankkien kyky selviytyä nykyisestä kriisistä ja vastata siihen oli aiempaa parempi, sillä ne olivat paremmin pääomitettuja ja vähemmän velkaantuneita kuin vuosikymmen sitten, mikä osoittaa, että vuoden 2008 finanssikriisin jälkeen käyttöön otetulla institutionaalisella rakenteella ja toteutetuilla sääntelyuudistuksilla on ollut myönteisiä vaikutuksia; katsoo kuitenkin, että pankkialalle on ominaista tietty rakenteellinen tehottomuus, jota nykyinen kriisi voi pahentaa entisestään; on erityisen huolestunut siitä, että monissa laitoksissa oli jo ennen pandemiaa runsaasti vanhoja järjestämättömiä vastuita; huomauttaa, että järjestämättömien lainojen kokonaismäärä on vähentynyt merkittävästi pankkiunionin perustamisen jälkeen ja että kehitys jatkui samansuuntaisena myös vuonna 2020 covid-19-kriisistä huolimatta; katsoo, että pankkien omaisuuserien laadun heikentyminen voi vaikuttaa jo ennestään heikkoon kannattavuuteen, mikä saattaa johtaa maksukyvyttömyystapauksiin erityisesti sellaisten pankkien osalta, joiden lainakanta painottuu eniten kärsineille talouden aloille;
7. toteaa, että pankkiunionin toteuttaminen ja pääomamarkkinaunionin syventäminen luovat paremmat edellytykset Euroopan talouden rahoitukselle niin kotitalouksien kuin yritysten – jotka ovat yhä laajalti riippuvaisia pankkien luotonannosta investointien ja työpaikkojen luomisen vauhdittamiseksi – osalta sekä eurooppalaisten markkinoiden kilpailukyvyyn parantamiselle ja kestävien yksityisten investointien edistämiseksi; painottaa pienten ja keskisuurten pankkien vakauttavaa vaikutusta EU:n talouteen kriisi-aikoina; pitää tarpeellisena noudattaa suhteellista lähestymistapaa pankkiunionin ja pääomamarkkinaunionin loppuun saattamiseen tarvittavan sääntelyn kehittämisessä;
8. toteaa, että täysipainoinen pankkiunioni ja täysin yhdentynyt, vahva pääomamarkkinaunioni edistäisivät Euroopan talouden häiriönsietokykyä, tukisivat talous- ja rahaliiton toimintaa ja vahvistaisivat euron kansainvälistä asemaa; korostaa, että on tärkeää varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset, jotta pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) eivät joudu heikompaan asemaan rahoituksen saannin osalta, ja että arvopaperistettujen tuotteiden liikkeeseenlaskua on valvottava tarkasti; katsoo, että kriisistä palautumisen taakka ei saa tulla yksinomaan pankkien kannettavaksi, vaan että olisi edistettävä vahvaa pääomamarkkinaunionia, joka edesauttaa Euroopan talouden uudelleenkäynnistämistä ja kestävästä elpymisestä; katsoo, että elpymis- ja palautumistukiväline voi vauhdittaa pankkiunionin toteuttamista, kun otetaan huomioon pankkialan keskeinen rooli luotonannossa ja käytettävissä olevan rahoituksen ohjaamisessa reaalityönteon, erityisesti kestäviin ja sosiaalisesti vastuullisiin

investointeihin; korostaa yksityisen rahoituksen ja yksityisten investointien merkitystä julkisten investointien rinnalla ilmastosiiirtymän tukemisessa Kestävä Eurooppa - investointiohjelman mukaisesti; kehottaa komissiota toteuttamaan lisätoimia rahoitusmarkkinoiden toiminnan paremmaksi mukauttamiseksi kestävyystavoitteisiin sekä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviin kriteereihin, mukaan lukien kestävyysluokitusten kehittämistä edellä mainittujen kriteerien perusteella koskevan lainsäädäntöehdotuksen antaminen; kehottaa komissiota jatkamaan toimiaan kestävän rahoituksen alalla hyväksymällä jäljellä olevat EU:n luokitusjärjestelmäasetuksen³⁵ ja tietojen antamista koskevan asetuksen³⁶ mukaiset delegoidut säädökset ja soveltamalla muun muassa vankkaa ”ei merkittävää haittaa” -menetelmää;

9. katsoo, että vaikka yhteisen valvontamekanismin ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston hyvä suhde on ollut olennaisen tärkeä järjestelmän perustamisesta lähtien, näiden kahden pilarin välisen yhteistyön vahvistaminen on erityisen tärkeää nykyisessä tilanteessa asianmukaisten ja oikea-aikaisten toimien varmistamiseksi;
10. korostaa, että kriisin hoitamisen kannalta oli ratkaisevan tärkeää ottaa käyttöön tilapäisiä toimenpiteitä, kuten julkiset takausjärjestelmät, rahoitusvaikeuksissa olevien lainanottajien lainojen takaisinmaksun lykkäykset, keskuspankkien likviditeettiohjelmat sekä EKP:n kohdennetut pitempiaikaiset rahoitusoperaatiot (TLTRO), omaisuuserien osto-ohjelmat (APP) sekä pandemiaan liittyvässä poikkeustilanteessa toteutettava osto-ohjelma (PEPP); painottaa, että tällaisiin erityisiin tilapäisiin toimiin olisi yhdistettävä toimenpiteitä, joilla lievennetään markkinoiden ja talouden vääristymiä; korostaa lisäksi sääntelyviranomaisten toimin laajennetun joustavuuden merkitystä, jotta pankit toimisivat toisen pilarin mukaista pääomaohjeistusta (P2G) alemmalla tasolla ja alennettujen pääomavaatimusten mukaisesti;
11. painottaa pandemian poikkeuksellista luonnetta ja taloudellisten vahinkojen rajoittamiseksi aluksi käyttöön otettujen avustustoimenpiteiden tilapäistä luonnetta; toteaa, että talouden tukitoimenpiteiden on edelleen oltava räätälöityjä nykyiseen ja odotusten mukaiseen taloudelliseen tilanteeseen; kehottaa siirtymään organisoidusti, asteittain ja kohdennetusti pandemia-avustuksista elpymisen tukivälineisiin, myös toteuttamalla jäsenvaltioissa kansallisten elpymis- ja palautumiskyvyn parantamista koskevien suunnitelmien mukaisia uudistuksia, sillä väliaikaisten toimenpiteiden ennaikainen tai koordinoimaton peruuttaminen voisi johtaa pankkialaa jo ennen kriisiä vaivanneiden puutteiden ja haavoittuvuuksien paluuseen, mukaan lukien pankkien luottoriskin lisääntyminen, joka voi vaikuttaa pankkien pääomaposition ja heikentää kasvua ja elpymisen lopputulosta;
12. suhtautuu myönteisesti vakavaraisuusasetuksen ”pikakorjauksella” käyttöön otettuihin vakavaraisuusasetuksen kohdennettuihin muutoksiin, joilla tuetaan pankkien lainanantokapasiteettia kotitalouksille ja yrityksille³⁷ ja joilla siten lievennetään covid-

---

³⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18. kesäkuuta 2020, kestävä sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

³⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2088, annettu 27. marraskuuta 2019, kestävyysliittävien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla (EUVL L 317, 9.12.2019, s. 1).

³⁷ [Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus \(EU\) 2020/873, annettu 24. kesäkuuta 2020, asetusten \(EU\) N:o 575/2013 ja \(EU\) 2019/876 muuttamisesta tiettyjen covid-19-pandemian vuoksi tehtävien mukautusten osalta \(EUVL L 204, 26.6.2020, s. 4\).](#)

19-pandemian taloudellisia vaikutuksia ja varmistetaan, että sääntelykehys on sujuvassa vuorovaikutuksessa muiden kriisin torjumiseksi toteutettujen toimenpiteiden kanssa;

13. toteaa, että yhteinen valvontamekanismi antoi joulukuussa 2020 lausunnon, jossa se muutti aiempaa suositustaan osinkojen maksamisesta ja osakkeiden takaisin ostamisesta ja katsoi, että pankkien, jotka aikovat maksaa osinkoa tai ostaa takaisin osakkeita, on oltava kannattavia ja niiden pääoman kehityssuhteiden on oltava vakaat; kehottaa yhteistä valvontamekanismia esittämään arvion sen vastuualueeseen kuuluvien pankkilaitosten osingonjakotasoista (osingot ja osakkeiden takaisinostot) ja muuttuvista palkkioista vuoden 2021 ensimmäisellä ja toisella kolmanneksella sekä arvioimaan niiden vaikutusta pankkien pääomapositioon kyseisen arvioinnin pohjalta; kehottaa yhteistä valvontamekanismia arvioimaan olisiko tällä hetkellä sovellettavien osingonjakorajoitusten voimassaolon jatkaminen syyskuun 2021 jälkeen tarkoituksenmukaista niin kauan kuin talouden elpymistä ja pankkien omaisuuserien laatua koskevat perustavat epävarmuustekijät pysyvät ennallaan; kehottaa komissiota tutkimaan oikeudellisesti sitovan osingonjakovälineen ja osakkeiden takaisinostovälineen tarkoituksenmukaisuutta kriisiaikoina sovellettavana valvontavälineenä;
14. kehottaa komissiota sekä kansallisia ja Euroopan valvontaviranomaisia valmistautumaan pankkien omaisuuserien laadun odotettuun heikkenemiseen; suhtautuu myönteisesti Euroopan valvontaviranomaisten vuonna 2021 laatimaan ensimmäiseen yhteiseen riskinarviointikertomukseen, jossa neuvotaan pankkeja valmistautumaan siten, että ne mukauttavat varaustentekomalleja, jotta varmistetaan asianmukaisten varaustasojen oikea-aikainen tunnistaminen, noudattavat moitteettomia lainanantokäytäntöjä ja hinnoittelevat riskit asianmukaisesti pitäen mielessä, että julkisten tukitoimenpiteiden, kuten lainojen takaisinmaksujen lykkäysten ja julkisten takausjärjestelmien, voimassaolo päättyy, sekä noudattavat maltillista politiikkaa osinkoihin ja omien osakkeiden ostoihin nähden; panee merkille, että Euroopan valvontaviranomaiset ovat varoittaneet rahoituslaitoksia pitkäkestoisen matalan korkotason mahdollistavien lisätoimien kehittämisestä;
15. panee huolestuneena merkille, että kansainvälistä tilinpäätösstandardia (IFRS 9) sovelletaan epäyhtenäisesti laitosten covid-19-pandemian aikana paljastuneiden luottotappiovarauksiin nähden; kehottaa yhteistä valvontamekanismia toteuttamaan toimenpiteitä, joilla varmistetaan raportointistandardien johdonmukainen soveltaminen pankkiunionin laitoksissa;
16. katsoo, että pankkiunionin yhdentymisen edellytyksenä on oltava moitteettomasti toimivat vähittäisrahoituspalvelujen sisämarkkinat; kehottaa komissiota arvioimaan esteitä, joita kuluttajille aiheutuu, kun he käyttävät asuntoluottojen kaltaisia vähittäispankkitoiminnan tuotteita rajat ylittävältä pohjalta, ja ehdottamaan ratkaisuja, joilla varmistetaan, että kuluttajat voivat hyödyntää vähittäisrahoituspalveluja rajojen yli; toteaa lisäksi, että asuntoluottojen korot vaihtelevat suuresti unionissa;
17. suhtautuu myönteisesti pankkialan digitalisoinnin kiihtymiseen, koska siten parannetaan pankkien mahdollisuuksia tarjota asiakkaille etäpalveluja ja uusia tuotteita sekä mahdollistetaan kustannustehokkuuden parantaminen; korostaa tässä yhteydessä, että pankkialan digitalisointia olisi vietävä eteenpäin kuluttajien oikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen ja taloudellinen osallisuus säilyttäen, erityisesti kun otetaan huomioon

haavoittuvat ryhmät, joiden digi- tai finanssiosaaminen on puutteellista; korostaa, että digitalisaatio edellyttää huomattavia investointeja tietotekniikkajärjestelmiin, tutkimukseen ja kehitykseen sekä uusiin toimintamalleihin, mikä saattaa heikentää pankkien kannattavuutta lyhyellä aikavälillä; tukee vahvasti komission uutta digitaalisen rahoituksen strategiaa ja suhtautuu myönteisesti komission vuonna 2020 käynnistämään digitaalisen rahoituksen pakettiin, jolla helpotetaan innovatiivisten teknologioiden laajentamista yli rajojen siten, että samalla turvataan rahoitusalan häiriönsietokyky; odottaa finanssialan digitaalista häiriönsietokykyä koskevien asetus- ja direktiiviehdotusten (DORA) edelleenkehitystä ja toteaa, että kyseisillä säädöksillä on määrä varmistaa, että finanssialan toimijat ottavat käyttöön asianmukaisia suojatoimia TVT:hen liittyvien poikkeamien vaikutusten lieventämiseksi; katsoo, että DORA-säädösten onnistunutta täytäntöönpanoa voidaan edistää merkittäväillä julkisilla ja yksityisillä investoinneilla ja tekemällä innovoinnin alalla yhteistyötä turvallisuuden ja järjestelmien häiriönsietokyvyn parantamiseksi; katsoo, että Euroopan pankkialan digitalisointi tarjoaa unionille mahdollisuuden houkuttaa ulkomaista pääomaa ja kilpailla globaaleilla markkinoilla; huomauttaa tässä yhteydessä, että pankkien, kryptovarojen ja digitaalisen rahoituksen keskinäiset kytkökset tiivistyvät;

18. korostaa, että on tärkeää varmistaa teknologianeutraalius sääntelyyn ja valvontaan liittyvissä lähestymistavoissa; korostaa tarvetta puuttua pankkien ja maksujärjestelmien valvontaan liittyvien uusien innovatiivisten teknologioiden käytöstä aiheutuviin haasteisiin ja hyödyntää niiden tarjoamat mahdollisuudet;
19. pitää myönteisenä digitaalista euroa koskevaa EKP:n työtä, sen kyseisestä aiheesta laatima raportti ja aihetta käsitelleen julkisen kuulemisen tulokset mukaan luettuina; huomauttaa, että digitaalisen euron suunnittelun täsmällisistä ominaispiirteistä riippuen pankkialaan kohdistuva vaikutus saattaa olla merkittävä ja vaikuttaa maksujen, maturiteettitransformaation toteuttamista koskevien pankkien valmiuksien sekä yleisen lainanantokapasiteetin ja kannattavuuden kaltaisiin aloihin, ja kehottaakin EKP:tä analysoimaan lähemmin digitaalisen valuutan vaikutuksia pankkialaan ja mahdollisia seurauksia rahoitusvakauteen; pitää myönteisenä digitaaliselle eurolle asetettua tavoitetta toimia käteisrahan rinnalla turvallisena ja kilpailukykyisenä digitaalisena maksuvälineenä ja panee merkille sen mahdolliset hyödyt kansalaisille; tukee EKP:n pyrkimyksiä varmistaa yksityisyyden suojan, tietosuojan, maksutietojen luottamuksellisuuden, kyberuhkien sietokyvyn ja turvallisuuden korkea taso; panee merkille digitaalivaluutasta käydyn keskustelun ja tunnustaa lisäarvon, jonka digitaalinen valuutta voisi tuoda euron kansainvälisen aseman vahvistumisen myötä;
20. panee merkille, että keskuspankkien pääjohtajien ja valvontaviranomaisten johtajien ryhmä tarkisti maaliskuussa 2020 Basel III -kehyksen lopullisten osien täytäntöönpanoaikataulua, jotta voitaisiin lisätä pankkien ja valvontaviranomaisten toimintavalmiuksia vastata covid-19-pandemian välittömiin seurauksiin; korostaa pankkien sääntelyä koskevien vakaiden maailmanlaajuisten standardien merkitystä ja niiden johdonmukaista ja oikea-aikaista täytäntöönpanoa; odottaa komission tulevaa ehdotusta viimeisteltyjen Basel III -standardien täytäntöönpanosta; palauttaa mieliin, että täytäntöönpanossa olisi otettava huomioon suhteellisuusperiaate ja että siinä olisi tarvittaessa kunnioitettava EU:n pankkialan erityispiirteitä ja monimuotoisuutta, ja toteaa, että samalla on varmistettava EU:n vakavaraisuusasetuksen yhteensopivuus Basel-sääntelyn kanssa; korostaa, että meneillään olevassa tarkistuksessa olisi noudatettava periaatetta, jonka mukaan yhteenlaskettuja pääomavaatimuksia ei pidä

lisätä merkittävästi, sekä vahvistettava samanaikaisesti eurooppalaisten pankkien yleistä rahoitusasemaa; palauttaa mieliin 23. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman Basel III:n viimeistelystä³⁸ ja kehottaa komissiota ottamaan siinä esitetyt suositukset huomioon, kun se laatii lainsäädäntöehdotuksia; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön toimenpiteitä, joilla pyritään lisäämään pankkien lainanantoa reaalitaloudelle, erityisesti pk-yrityksille, ja rahoittamaan elpymistä sekä Euroopassa toteutettavaa digitaalista ja ympäristöön liittyvää siirtymää; korostaa, että säilyttääkseen taloudellisen itsemääräämisoikeutensa ja strategisen riippumattomuutensa EU tarvitsee vahvoja ja kilpailukykyisiä eurooppalaisia pankkeja tarjoamaan tukkupankkitoiminnan palveluja kaikenkokoisille yrityksille;

21. tähdentää, että pankkialan ulkopuolista rahoituksen välitystä harjoittavan alan ja perinteisen pankkialan välillä on huomattavan tiiviit yhteydet, mikä herättää huolta järjestelmäriskistä, koska ensin mainittua ei säännellä ja valvota asianmukaisesti; korostaa, että viimeaikaisen pandemian aiheuttamat häiriöt osoittivat, että pankkialan ulkopuoliset toimialat voivat lisätä markkinoiden epävakautta ja hintoihin liittyviä häirtävaikutuksia, erityisesti, kun markkinalikviditeettiin kohdistuu painetta; kehottaa komissiota pohtimaan, onko tarpeen ottaa käyttöön lisää keinoja makrovakaussuvalvontaa varten, kuten ennakoivien maksuvalmiuden hallintavälineiden kehittäminen ja olemassa olevien vivutustoimenpiteiden huolellinen analysointi;
22. panee merkille pankkien ja keskusvastapuolten keskinäiset riippuvuussuhteet; panee merkille huolenaiheet, jotka liittyvät pankkien ja keskusvastapuolten vastuuseen mahdollisista end-of-waterfall-tappioista ja kyseisen vastuun vaikutuksista pankkien vakavaraisuusvaatimuksiin; korostaa tässä yhteydessä riskiä, joka liittyy liialliseen riippuvuuteen Yhdistyneen kuningaskunnan keskusvastapuolista, ja suhtautuu myönteisesti komission kuluneen vuoden aikana käyttöön ottamiin toimenpiteisiin, joilla vahvistetaan kolmansien maiden keskusvastapuolten luokitteluperusteet;
23. pitää valitettavana, että sukupuolten tasapuolista edustusta EU:n rahoituslaitoksissa ja -elimissä ei ole onnistuttu varmistamaan ja erityisesti sitä, että naiset ovat edelleen aliedustettuina pankkitoiminnan ja rahoituspalvelujen alan johtotehtävissä; painottaa, että sukupuolten tasapuolinen edustus johtokunnissa ja työntekijöiden keskuudessa tuottaa sekä yhteiskunnallista että taloudellista hyötyä; katsoo, että EU:n rahoituslaitosten ja -elinten ehdokasvalinnat on toteutettava ansioihin ja osaamiseen perustuvien kriteerien perusteella ja että niillä on pyrittävä siihen, että kyseisen laitoksen tai elimen toiminta olisi mahdollisimman tehokasta; kehottaa hallituksia sekä kaikkia toimielimiä ja elimiä asettamaan ensisijaiseksi tavoitteeksi sukupuolten tasapuolisen edustuksen saavuttamisen mahdollisimman pian, myös esittämällä sukupuolijakaumaltaan tasapainoiset ehdokasluettelot kaikkia tulevia nimityksiä varten, jotka edellyttävät parlamentin suostumusta, mukaan lukien EKP ja EU:n korkeimman tason rahoituslaitokset, ja pyrkimään esittämään kussakin nimitysmenettelyssä vähintään yhden nais- ja yhden miesehdokkaan; palauttaa mieliin 14. maaliskuuta 2019 antamansa päätöslauselman³⁹, jossa asetettiin tavoitteeksi sukupuolten tasa-arvo laadittaessa tulevia ehdokasluetteloita talous- ja rahapolitiikkaa koskeviin EU-tehtäviin, ja muistuttaa sitoumuksestaan olla ottamatta huomioon ehdokasluetteloita, joita laadittaessa ei ole noudatettu sukupuolten tasapuolisen edustuksen periaatetta;

---

³⁸ EUVL C 224, 27.6.2018, s. 45.

³⁹ EUVL C 23, 21.1.2021, s. 105.

24. kehottaa komissiota tarkistamaan valintakriteerejä, jotta voidaan lisätä naispuolisten ehdokkaiden hakemusten määrää;

Valvonta

25. panee merkille Euroopan pankkivalvonnan roolin varmistettaessa pankkien pääoma- ja toimintavaatimusten tilapäisten helpotusten tarjoaminen covid-19-pandemian vastatoimenpiteenä, jotta pankit voivat jatkossakin tarjota taloudellista tukea yrityksille ja kotitalouksille ja kattaa tappioita säilyttäen samalla valvonnan korkean laadun; panee merkille yhteisen valvontamekanismin yhteydessä esiintyvät huolet korkeista kustannuksista, heikosta kannattavuudesta, markkina-arvon alenemisesta ja riittämättömistä investoinneista uusiin teknologioihin pankkialalla; kehottaa antamaan ohjeita odotettavissa olevasta puskurien jälleenrakentamiseen liittyvästä aikataulusta ja lähestymistavasta;
26. korostaa, että on tärkeää lisätä EU:n pankkivalvonnan avoimuutta ja ennustettavuutta, ja antaa tässä yhteydessä tunnustusta pankkikohtaisten toisen pilarin vaatimusten julkaisemista koskevalle tuoreelle käytännölle; katsoo, että pankkikohtaiset vaatimukset tekevät yhteistä valvontamekanismia koskevista odotuksista luotettavampia ja helpottavat enemmän tietoon perustuvia sijoittajien päätöksiä;
27. odottaa, että yhteisen valvontamekanismin organisaatorakenteen viimeaikaiset muutokset, joiden avulla yksinkertaistetaan järjestelmää ja otetaan mukaan teknologisia innovaatioita, helpottavat riskiperusteisempaa valvontaa ja sisäistä institutionaalista yhteistyötä;
28. pitää ansiokkaana marraskuussa 2020 laadittua yhteisen valvontamekanismin analyysia, joka koskee pankkialan mahdollisia haavoittuvuuksia eri skenaarioissa ottaen huomioon häiriön vaikutukset omaisuuserien laatuun ja pääomaan;
29. toteaa, että luottoriskin moitteettoman hallinnan olisi säilyttävä yhtenä yhteisen valvontamekanismin keskeisistä painopisteistä; yhtyy yhteisen valvontamekanismin huoleen siitä, että pankit saattavat muuttaa luottoriskiä koskevia mallejaan, ja ottaa tältä osin huomioon yhteisen valvontamekanismin valvontaa koskevat odotukset asianmukaisten operatiivisten valmistelujen toteuttamisesta järjestämättömien lainojen kasvun ennakoimista ja vankkaa luottoriskien hallintaa varten, kuten todetaan merkittävien laitosten toimitusjohtajille osoitetuissa kirjeissä ja covid-19:n aikana sovellettavassa luottoriskistrategiassa; tukee yhteisen valvontamekanismin tehostettua valvontaa korkean vivutustason markkinoilla; toteaa, että kaikki pankit eivät ole kyenneet täyttämään luottoriskien hallintaa koskevia yhteisen valvontamekanismin odotuksia, mikä edellyttää lisätoimia;
30. toteaa, että covid-19:n aiheuttama kriisi lisää järjestämättömien lainojen kertymisen riskiä; panee huolestuneena merkille EKP:n ennusteen, jonka mukaan järjestämättömien lainojen määrä voisi äärimmäisessä mutta uskottavassa skenaariossa nousta jopa 1,4 biljoonaan euroon vuoden 2022 loppuun mennessä; korostaa, että pankkien taseissa olevien omaisuuserien heikentyneen laadun asianmukaisen ja oikea-aikaisen hallinnan varmistaminen on keskeistä, jotta voidaan estää järjestämättömien lainojen kertyminen lyhyellä aikavälillä; neuvoo jäsenvaltioita toteuttamaan lisätoimia ongelmaan puuttumiseksi; panee tässä yhteydessä merkille 16. joulukuuta 2020 annetun komission tiedonannon järjestämättömien lainojen käsittelystä covid-19-pandemian jälkeen

(COM(2020)0822), jossa tarkastellaan pankkien mahdollisuuksia tukea EU:n kotitalouksia ja yrityksiä; odottaa, että kulutusluottodirektiivin⁴⁰ tarkistuksessa varmistetaan kuluttajansuojan korkea taso erityisesti vahvistamalla aiempaa kunnianhimoisempia säännöksiä lainanottajien suojaamiseksi väärinkäytöksiltä ja varmistamalla, että asiaan liittyvät oikeudet koskevat yhtäläisesti nykyisiä ja tulevia lainoja; kehottaa seuraamaan mahdollisia tavanomaista jyrkempiä vaikutuksia erityisesti silloin, kun tilapäiset tukitoimenpiteet lakkautetaan; kehottaa valvojia jatkossakin ottamaan asianmukaisesti huomioon sivuvaikutukset, joita järjestämättömien lainojen suurilla realisointimäärillä voi olla sisäisiä malleja käyttävien pankkien vakavaraisuustaseisiin;

31. korostaa, että pankkien olisi noudatettava järjestämättömiä lainoja koskevia sovellettavia vakavaraisuussääntöjä ja valvontaohjeita ja ylläpidettävä operatiivisia valmiuksia vaikeuksissa olevien velallisten tilanteen ennakoivaksi hallinnoimiseksi ja näiden taseiden valvomiseksi siten, että nopeutetaan järjestämättömien lainojen varhaista havaitsemista, jotta voidaan vähentää sen riskiä, että lainanantokapasiteetti heikkenee silloin, kun elpymiseen liittyvien investointien kysyntä on suurta; korostaa järjestämättömiä lainoja koskevien EKP:n ohjeiden täytäntöönpanoon liittyvää olemassa olevaa joustavuutta, mukaan lukien lisäajan myöntäminen pankeille, joissa järjestämättömien lainojen osuus on erityisen korkea, jotta ne voivat toimittaa järjestämättömien lainojen vähentämistä koskevat strategiansa;
32. palauttaa mieliin, että riskien vähentäminen pankkialalla edistäisi vakaampaa, vahvempaa ja talouskasvuun suuntautuneempaa pankkiunionia; panee tässä yhteydessä merkille poliittisen sopimuksen, joka tehtiin komission ehdotuksesta direktiiviksi luotonhallinnoijista ja luotonostajista ja jolla edistetään järjestämättömien lainojen jälkimarkkinoiden kehittämistä EU:ssa pyrkien siten auttamaan pankkeja vähentämään järjestämättömien lainojen määriä taseissaan;
33. ottaa huomioon pankkien roolin eräissä jäsenvaltioissa yritysten ja reaalitalouden tukemisessa pandemian aikana; korostaa, että pankkien olisi arvioitava huolellisesti yritysten taloudellista vakautta ja elinkelpoisuutta, toimittava ennakoivasti vaikeuksissa olevien velallisten kanssa hallitakseen niiden vastuita ja tarjottava elinkelpoisille aloille ja yrityksille, erityisesti pk-yrityksille, rahoitusvaihtoehtoja ja käyttökelpoisia uudelleenjärjestelyvaihtoehtoja tai muita asianmukaisia vaihtoehtoja sen varmistamiseksi, että maksulaiminlyöntejä ehkäistään mahdollisuuksien mukaan ja että yritykset ja kuluttajat eivät ota ylivelkaantumisriskiä; painottaa, että vakavaraisuuskehystä olisi jatkuvasti muutettava, jotta mahdollistetaan lainanhoitojoustotoimenpiteiden soveltaminen ja kannustetaan soveltamaan niitä yrityksiin ja kotitalouksiin tapauksissa, joissa pankin arvion mukaan on edelleen hyvin todennäköistä, että laina maksetaan takaisin, ja kehottaa poistamaan kaikki niiden soveltamiseen liittyvät sääntelyesteet; kehottaa painokkaasti pankkeja harkitsemaan viimeisenä keinona elinkelvottomien yritysten poistamista markkinoilta jäsenmäärällä tavalla; katsoo, että pankkien olisi varmistettava lainojen asianmukainen siirto eurojärjestelmästä reaalitalouteen; suhtautuu myönteisesti 24. syyskuuta 2020 annettuun komission tiedonantoon ”Pääomamarkkinaunioni ihmisille ja yrityksille - uusi

---

⁴⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23. huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).

toimintasuunnitelma” (COM(2020)0590) ja sen liitteeseen, jossa pk-yrityksiä ohjataan vaihtoehtoisen rahoituksen tarjoajien puoleen, jos niiden laina-anomus hylätään;

34. kehottaa Euroopan valvontaviranomaisia käyttämään korkeatasoisen kuluttajansuojan varmistamiseksi kaikkia toimivaltuuksiaan, mukaan lukien tuotteita koskevia interventiovaltuuksia, jos luotto- ja rahoitustuotteista on aiheutunut tai todennäköisesti aiheutuu vahinkoa kuluttajille;
35. korostaa kuluttajan oikeuksien suojelun merkitystä, erityisesti kohtuuttomien ja aggressiivisten ehtojen ja käytäntöjen, pankkien palvelumaksujen, tuotteiden hintojen avoimuuden, kannattavuuden ja riskien yhteydessä; toteaa, että pankkiunionilta puuttuvat edelleen tehokkaat välineet sopimattomien kaupallisten käytäntöjen ja keinotekoisien monimutkaisuuden kaltaisten ongelmien ratkaisemiseksi, joita kuluttajiin kohdistuu; vaatii tältä osin, että EPV keskittyy paremmin täyttämään tehtävänsä, jotka liittyvät kulutussuuntauksia koskevien tietojen asianmukaiseen kokoamiseen, analysointiin ja niistä raportointiin sekä toimivaltaisten viranomaisten laatimien finanssiosaamista ja talousvalistusta koskevien aloitteiden arviointiin ja koordinointiin; kehottaa komissiota tarkastelemaan kohtuuttomia lausekkeita ja käytäntöjä, joita pankkiala käyttää kuluttajasopimuksissa, ja varmistamaan, että kaikki jäsenvaltiot panevat kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista tehdyn direktiivin 93/13/ETY⁴¹ tehokkaasti ja nopeasti täytäntöön kaikin käytettävissä olevin keinoin;
36. toteaa, että odotettavissa olevat luottotappiot yhdessä nykyisen alhaisen korkotason kanssa voivat vaikuttaa kielteisesti pankkien kannattavuuteen; huomauttaa, että pankkien on tarpeen mukauttaa uudelleen liiketoimintamallejaan kestävämpien, kustannustehokkaampien ja teknisesti kehittyneempien strategioiden suuntaan ja toteutettava liiketoiminnan strategista ohjausta ja vakavaraisuusvalvontaa kuluttajien oikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen; painottaa, että on tärkeää varmistaa, että pankkien varauspäätöksiä, joilla tuetaan pankkien lainanantokapasiteettia, ei lykätä tarpeettomasti, etenkin lainojen kysynnän kasvaessa;
37. on huolissaan siitä, että viimeaikaiset pankkikriisit ovat paljastaneet luottolaitosten myyneen väärin perustein joukkovelkakirjoja ja muita rahoitustuotteita vähittäisasiakkaille; pitää valitettavana, että kuluttajansuojaa koskevat pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin säännökset on pantu asteittain täytäntöön omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevien vähimmäisvaatimusten (MREL) osalta; kehottaa komissiota arvioimaan väärin perustein tapahtunutta pankkilaitosten rahoitustuotteiden myyntiä sekä esittämään arvioinnin tulosten perusteella asianmukaisia ehdotuksia, myös pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin tulevassa tarkistuksessa;
38. katsoo, että olisi tutkittava lähemmin pankkialan konsolidaation mahdollisia etuja pyrittäessä puuttumaan alhaiseen kannattavuuteen sekä pankkialan ylikapasiteettiin ja hajanaisuuteen niin EU:ssa kuin rajat ylittävissä yhteyksissä; ottaa huomioon pankkialalla vallalla olevan suuntauksen pyrkiä konsolidointiin ja viittaa tässä yhteydessä valvontaan perustuvan lähestymistavan soveltamista konsolidointiin koskevaan EKP:n ohjeeseen, jossa kannatetaan asianmukaisesti suunniteltuja ja toteutettuja liiketoimintojen yhdistämisistä; painottaa, että rahoitusalojen moninaisuuden ja monimuotoisuuden suojelusta on hyötyä järjestelmään kohdistuvan luottamuksen

---

⁴¹ Neuvoston direktiivi 93/13/ETY, annettu 5. huhtikuuta 1993, kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista (EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29).

lisäämisessä ja rahoitusvakauden ylläpitämisessä; kehottaa komissiota ottamaan huomioon finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän vuonna 2021 julkistaman, liian suuri kaatumaan -laitoksiin kohdistuvien uudistusten vaikutuksia rahoitusjärjestelmään koskevan arvioinnin päätelmät ja ryhtymään niiden perusteella jatkotoimiin;

39. pitää valitettavana, että koti- ja isäntäjäsenvaltiota koskeva ongelma on edelleen haaste pankkiunionin toteuttamiselle, ja katsoo, että eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän käyttöönotto on osa ratkaisua yhdessä riskien vähentämistä koskevien lisätoimenpiteiden kanssa; on huolissaan siitä, että jos järjestämättömien lainojen määrä kasvaa julkisten tukitoimien alkaessa vähentyä, koti- ja isäntävaltiot voivat ottaa käyttöön toimenpiteitä omaisuuserien suojelemiseksi ja aloittaakseen taas korvamerkitsemisen; painottaa, että pankkien on pystyttävä harjoittamaan rajat ylittävää toimintaa ja samalla hallinnoimaan pääomiaan ja likviditeettiään konsolidoidusti varmistaen isäntämaille uskottavat ja täytöntöönpanokelpoiset takeet resurssien saatavuudesta ja rahoitusvakauteen kohdistuvasta vaikutuksesta, jotta ne voivat hajauttaa riskejään ja reagoida mahdolliseen kannattavuuden heikkenemiseen; katsoo, että asteittainen yhdenmukaistaminen on tarpeen aloilla, joilla sovelletaan kansallisia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, myös maksukyvyttömyyslainsäädännön alalla, jotta helpotetaan rajat ylittävien pankkiryhmien kriisinratkaisusuunnittelua pankkiunionissa;
40. on huolissaan siitä, että kun jäsenvaltiot myyvät kasvavia määriä valtion joukkovelkakirjoja, myös valtionvelan osuus pankkien taseista kasvaa, mikä saattaa voimistaa pankkien ja valtion välistä yhteyttä; katsoo, että Euroopan unionin elpymisvälineen perustaminen tarjoaa korkealaatuisia vähäriskisiä eurooppalaisia omaisuuseriä, jotka mahdollistavat valtion joukkovelkakirjalainojen tasapainottamisen pankkien taseissa ja auttavat lieventämään pankkien ja valtioiden välistä haitallista kierrettä; muistuttaa, että Euroopan unionin elpymisvälineen perustaminen on tärkeä osatekijä elpymisen tukemisessa ja että sen tarjoama tilaisuus lisätä investointeja ja toteuttaa sovittujen kriteereiden mukaiset tarpeelliset uudistukset jokaisessa unionin jäsenvaltiossa on hyödynnettävä, ja katsoo, että sillä on edistettävä Euroopan pankkijärjestelmän vahvistamista edelleen;
41. katsoo, että kotivaltio-isäntävaltio-ongelmien ratkaiseminen, pankkien ja valtion välisen yhteyden purkaminen ja pankkien konsolidaatiotoimien tukeminen edellyttäisivät yleiseurooppalaisten turvaverkkojen käyttöönottoa, ryhmittymien sisäisten rahoitustukisopimusten laatimista ja täytöntöönpanoa osana pankkien elvytysuunnitelmia, asteittaista yhdenmukaistamista aloilla, joilla sovelletaan kansallisia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, myös maksukyvyttömyyden alalla, ja riskien vähentämistä koskevien toimien jatkamista;
42. muistuttaa, että valtionvelan vakavaraisuuskohtelua koskevan sääntelykehityksen on vastattava kansainvälisiä normeja;
43. painottaa pankkien vahvojen sisäisten hallintorakenteiden tärkeää roolia ja viittaa niiden heikkouteen, joka havaittiin yhteisen valvontamekanismin vuoden 2020 valvonta- ja arviointiprosessissa, jossa keskityttiin siihen, miten pankit ovat käsitelleet kriisiin liittyviä pääoma- ja likviditeettiriskejä, ottaen huomioon yksittäisiin pankkeihin vaikuttavat poikkeukselliset olosuhteet; kiittää pääoman ja likviditeetin arviointia varten tarvittavien tietojen keräämiseen sovellettua kohdennettua lähestymistapaa; korostaa,

että on tärkeää panna täytäntöön korkeimmat normit ja tasapuoliset toimintaedellytykset pankkien johtokuntien jäsenten sopivuutta ja luotettavuutta koskevissa arvioinneissa, joita tällä hetkellä tulkitaan eri tavoin eri jäsenvaltioissa, mikä johtuu vakavaraisuusdirektiivin hyvin vaihtelevasta saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä; kehottaa siksi lisäämään yhdenmukaistamista tällä alalla; painottaa, että toimivaltaisten viranomaisten on aina toteutettava sopivuutta ja luotettavuutta koskevat arvoinnit ennalta eikä jälkeinpäin; tukee EKP:n suunnitelmaa tarkistaa vuonna 2021 sen nykyistä ohjeistusta, joka koskee sopivuutta ja luotettavuutta koskevaa arviointia, jotta voidaan hahmotella sen valvontaodotuksia johtokuntien jäsenten laadun osalta; odottaa EKP:n ehdotuksia toimenpidepaketista, jolla pyritään parantamaan sopivuutta ja luotettavuutta koskevaa valvontaa; kannustaa tässä yhteydessä harkitsemaan sopivuutta ja luotettavuutta koskevien vaatimusten sisällyttämistä vakavaraisuusasetukseen;

44. panee merkille, että 29. tammikuuta 2021 käynnistetyn EU:n laajuisen stressitestin tavoitteena on testata pankkien pääoman kehityskaaria tilanteessa, jossa omaisuuserien laatu heikkenee alhaisen korkotason skenaariossa; kehottaa EPV:tä laajentamaan tulevien stressitestien soveltamisalaa, koska hankkeeseen valittujen 51 pankin otosta pidetään kapeana; korostaa, että stressitestit ja vähemmän merkittävien laitosten säännöllisestä otannasta tehdyt omaisuuserien laatua koskevat arvoinnit ovat tärkeitä keinoja luottamuksen rakentamiseksi;
45. pitää myönteisinä pyrkimyksiä antaa pankeille yhteisen valvontamekanismin puitteissa ohjausta ja selkeyttä, jotta ne voivat itse arvioida ympäristöön ja ilmastonmuutokseen liittyviä riskejä ja raportoida niistä asianmukaisesti; painottaa, että rahoituslaitoksiin on kohdistettava enemmän valvontapaineita, jotta ne ilmoittavat asianmukaisesti ilmastoon ja ympäristöön liittyvistä riskeistä; katsoo, että yhteisen valvontamekanismin ilmatoriskien stressitesti on tärkeä askel pankkien käytäntöjen arvioinnissa ja konkreettisten parannuskohteiden määrittämisessä; kiittää tässä yhteydessä EKP:n ilmasto- ja ympäristöriskien hallintaoppaan suositusta, jolla parannetaan strategista ja kokonaisvaltaista lähestymistapaa ilmatoriskien torjuntaan; kannattaa ajatusta vuonna 2021 valmisteltavista pankkien itsearviointi- ja toimintasuunnitelmista, joita seuraa vuonna 2022 toteutettava pankkien toimien vakavaraisuuden kokonaisarvio; katsoo, että itsearviointeja ja ilmoituksia on tehtävä suhteellisuusperiaatteen mukaisesti eivätkä ne saa haitata pankkien kapasiteettia tai kilpailukykyä; panee merkille EPV:n aloitteesta ilmatoriskejä kartoittamiseksi toteutetun EU-laajuisen pilottihankkeen ja toteaa, että sen tulosten mukaan tarvitaan lisää ilmoituksia siirtymästrategioista ja kasvihuonekaasupäästöistä, jotta pankit ja valvojat voivat arvioida tarkemmin ilmatoriskejä; palauttaa mieliin, että kestävämmiin taloudellisiin toimiin investoiminen ja lainojen antaminen niitä varten voi johtaa arvottomiin omaisuuseriin tai hukkainvestointeihin;
46. panee merkille EPV:n roolin EU:n rahoitusalan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan johtamisessa, koordinoinnissa ja seurannassa; suhtautuu myönteisesti EKP:n kahden viime vuoden aikana toteuttamiin toimiin yhteisen valvontamekanismin ja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvojien välisen tietojenvaihdon tehostamiseksi, jotta rahanpesun torjuntaan liittyvät näkökohdat voidaan ottaa paremmin huomioon vakavaraisuusvalvontaa koskevissa toimenpiteissä; pyytää, että tämän tehtävän mukana tulee riittävät määrärahat ja resurssit; suhtautuu myönteisesti EPV:n tukeen rahanpesun torjunnan valvontavaltuuksien täytäntöönpanoon liittyvälle yksilölliselle toiminnalle jäsenvaltioissa ja kehottaa toteuttamaan lisätoimia sen

varmistamiseksi, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvonta on riskiperusteista, oikeasuhteista ja tehokasta; viittaa eroihin lähestymistavoissa, joita kansalliset viranomaiset ovat noudattaneet rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvonnassa ja joita on noudatettu EU:n lainsäädännön soveltamisessa, mikä voi johtaa eri maiden sääntelyerojen hyväksikäyttöön; kannustaa muuntamaan rahanpesun vastaisessa direktiivissä vahvistetut säännökset osittain asetukseksi; pitää valitettavana, että useat jäsenvaltiot eivät ole vielä saattaneet rahanpesun vastaisia direktiivejä IV ja V kaikilta osin osaksi kansallista lainsäädäntöään ja että niiden tehokkaassa täytäntöönpanossa on vakavia puutteita vielä sitäkin useammassa jäsenvaltiossa; pitää myönteisenä, että komissio on ryhtynyt käynnistämään rikkomusmenettelyjä, ja kehottaa komissiota käynnistämään menettelyt jäljellä olevista tapauksista, joissa rahanpesunvastaisia direktiivejä ei ole saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pantu täytäntöön; panee merkille EPV:n toisen toimeksiannon perustaa rahanpesun torjuntaa koskeva tietokanta, jota koskevan kehitystyön on tarkoitus valmistua vuonna 2021, ja tehostaa yhteistyötä ja tietojenvaihtoa EU:n viranomaisten välillä; painottaa, että rahanpesun torjunnan alalla toimivat kollegiot ovat tärkeässä asemassa rajat ylittävien ryhmien kannalta – joihin kuuluvat kaikki rahanpesun torjunnasta vastaavat viranomaiset niillä lainkäyttöalueilla, joilla ryhmä toimii – kun arvioidaan ryhmän suorituskykyä rahanpesun torjunnan alalla;

47. suhtautuu myönteisesti 7. toukokuuta 2020 julkaistuun komission toimintasuunnitelmaan, joka koskee kattavaa unionin politiikkaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen ehkäisemiseksi; kehottaa komissiota hyväksymään nopeasti rahanpesun vastaisen lainsäädäntöpakettinsa; kehottaa komissiota esittämään rahanpesun torjunnan eurooppalaisen valvojan nimittämistä koskevan ehdotuksen; painottaa, että rahanpesun torjuntaa koskevan kehyksen soveltamisalan olisi katettava kryptovarojen liikkeeseenlaskijat ja tarjoajat; kehottaa komissiota harkitsemaan EU:n rahanpesun selvittelykeskuksen perustamista;
48. korostaa pankkialan tärkeää roolia veronkierron torjunnassa; toistaa aikaisemmin esittämänsä kannan, jonka mukaan lisääntyneet tarkastukset ja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat vaatimukset ovat tarpeellisia, kun on kyse liiketoimista, joissa on mukana veroasioissa yhteistyöhaluttomien lainkäyttöalueiden luettelon liitteeseen I tai II kuuluvia maita;
49. suhtautuu myönteisesti komission esittämään digitaalista rahoitusta koskevaan pakettiin; pitää komission ehdotuksia kryptovarojen markkinoista ja digitaalisesta häiriönsietokyvystä oikea-aikaisina, hyödyllisinä ja tarpeellisina; painottaa, että vaikka digitaalinen rahoitus lisää kuluttajien ja yritysten rahoitusvaihtoehtoja, kuluttajansuoja ja rahoitusvakuus olisi säilytettävä;
50. panee merkille Yhdistyneen kuningaskunnan eroamisen EU:sta; ottaa huomioon edistymisen, jonka monet merkittävät pankit ovat saavuttaneet brexitin jälkeisissä toimintamalleissaan, joista on sovittu yhteisen valvontamekanismin kanssa, ja tukee yhteisen valvontamekanismin pyrkimyksiä seurata edistymistä näiden mallien kehittämisessä varojen, henkilöstön ja kirjauskäytäntöjen aloilla; toteaa jälleen, että toimintansa jo aiemmin lopettaneet laitokset eivät ole hyväksyttäviä euroalueella, kun liiketoimintaa siirretään EU:ssa; katsoo, että EU:n lainsäädäntökehyksessä oleviin sääntelyn aukkoja olisi puututtava valvonnan vahvistamiseksi, ja palauttaa mieliin, että yhteinen valvontamekanismi kantaa suoran vastuun järjestelmän kannalta

merkityksellisten sijoituspalveluyritysten toiminnan vakavaraisuusvalvonnasta sijoituspalveluyrityksiä koskevan tarkistetun asetuksen⁴² tultua voimaan kesäkuussa 2021;

51. painottaa, että on tärkeää ylläpitää tasapuolisia toimintaedellytyksiä sääntely-ympäristössä ja estää kilpaileminen alhaisimmalla sääntelytasolla; panee tässä yhteydessä merkille, että EKP:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten välinen yhteisymmärryspöytäkirja, joka perustuu EPV:n neuvottelemaan malliin ja kattaa vakuutus- ja eläkejärjestelmien ulkopuolisen vakavaraisuusvalvonnan ja joka tuli voimaan 1. tammikuuta 2021, tarjoaa vakaan perustan yhteisen valvontamekanismin ja Yhdistyneen kuningaskunnan vakavaraisuussääntelystä vastaavan viranomaisen väliselle valvontayhteistyölle, jossa keskitytään tietojenvaihtoon ja rajatylittävien pankkiryhmittymien vastavuoroiseen kohteluun sekä sivuliikkeiden valvontaan liittyvien vastuiden jakamiseen;
52. toteaa, että suhteellisuusperiaatteen noudattaminen on keskeisessä asemassa pankkivalvonnan toiminnan kannalta, erityisesti pienempien laitosten osalta;

Kriisinratkaisu

53. uskoo, että kahta vuotta alun perin kaavailtua aikaisemmin vuonna 2022 tapahtuva yhteisen kriisinratkaisurahaston varautumisjärjestelyn käyttöönotto tarjoaa turvaverkon pankkiunionissa toteutettavaa kriisinratkaisua varten, vahvistaa kriisinhallintakehystä ja on tärkeä toimi pankkiunionin valmiiksi saattamisessa; toteaa, että yhteisen kriisinratkaisurahaston merkittävä kasvattaminen yhdessä yhteisen varautumisjärjestelyn kanssa antaa yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisuuden käyttää yhdistettyjä varoja selvästi enemmän kuin 100 miljardin euron verran; toteaa, että riskejä on edelleen vähennettävä pankkijärjestelmistä samanaikaisesti eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustamisen kanssa;
54. painottaa, että pankkien on yksin vastattava tuloksellisuudestaan sen sijaan, että veronmaksajat joutuisivat kantamaan kriisinhallintakehyksen aiheuttaman rasituksen;
55. pitää myönteisenä, että vaikka yhteisen kriisinratkaisuneuvoston ei tarvinnut toteuttaa kriisinratkaisutoimia vuonna 2020, se teki kuitenkin täsmällisesti yhteistyötä yhteisen valvontamekanismin kanssa kriisiä lähellä olleissa tapauksissa; panee merkille yhteisen kriisinratkaisuneuvoston takaamat hätätoimenpiteet ja joustavuuden, joilla pyrittiin saavuttamaan MREL-vähimmäisvaatimus vaarantamatta purkamismahdollisuuksia; painottaa, että tällaisista toimenpiteistä on edelleen saatavissa erittäin vähän tietoa yhteisen kriisinratkaisuneuvoston verkkosivustolla; kehottaa painokkaasti yhteistä kriisinratkaisuneuvostoa lisäämään avoimuutta ja eritoten julkistamaan ohjeet, joita sisäiset kriisinratkaisuryhmät noudattavat soveltaessaan covid-19-pandemiaan liittyviä tukitoimia; panee merkille yhteisen kriisinratkaisuneuvoston laatiman vuoden 2020 MREL-toimintapolitiikan sekä sen kehittämän pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivien mukaisen MREL-raportoinnin; antaa arvoa nykyisen kriisinratkaisun vuotta 2021 koskevan suunnittelukierroksen kehittämiseksi ja toistaa, että oikeasuhteinen MREL-kehys on yksi keskeisistä tekijöistä pankkien

---

⁴² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/2033, annettu 27. marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista (OJ L 314, 5.12.2019, s. 1).

purkamismahdollisuuksien parantamisessa ja laajemman rahoitusvakauden samanaikaisessa varmistamisessa;

56. huomauttaa, että nykyiset päällekkäisyydet varhaisessa vaiheessa toteutettavien toimenpiteiden käyttöä koskevien vaatimusten ja EKP:n tavanomaisten valvontavaltuuksien välillä voivat estää varhaisessa vaiheessa toteutettavien toimenpiteiden täytäntöönpanon; painottaa tässä yhteydessä, että päällekkäisyys olisi poistettava, ja luottaa siihen, että kunkin välineen oikeusperusta selvennetään, jotta voidaan varmistaa toimenpiteiden asianmukainen asteittainen soveltaminen; kannattaa tässä yhteydessä nopeiden valvontatoimien käyttöä mutta automaattisuuden välttämistä, kun otetaan huomioon tilintarkastustuomioistuimen suositus asettaa määrällisiä kynnysarvoja varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden käynnistämiseksi;
57. katsoo, että on tarpeen helpottaa sellaisten pankkien likvidaatiota, joiden kriisintarkaisuun ei yhteisen kriisintarkaisuineuvoston tai kansallisen kriisintarkaisuviranomaisen arvion mukaan liity yleistä etua; toteaa, että liiketoiminnan myyntiä koskeva strategia voi olla tärkeä väline, jonka avulla kriisintarkaisuineuvosto voi minimoida arvonmenetykset kriisintarkaisuun yhteydessä; toteaa, että maksukyvyttömyydestä johtuvaa markkinoilta poistumista koskevaa kehystä on yhdenmukaistettava, jotta vältetään epäselvät tilanteet ja varmistetaan pankkitoimiluvan peruuttamiseen liittyvät mukautukset; toteaa, että talletussuojajärjestelmiin sisältyvillä vaihtoehtoisilla toimenpiteillä talletuskirjojen siirtojen rahoittamiseksi voi olla suuri merkitys tällaisissa tapauksissa, erityisesti pienten ja keskisuurten pankkien kannalta, kunhan ne eivät häiritse tallettajien suojaa ja talletussuojajärjestelmän rahoitus on riittävä, ja että ne tarjoavat keinon minimoida veronmaksajien maksuosuus ja arvonmenetykset ja varmistaa rahoitusvakaus ja että niillä voidaan muissa tapauksissa myös kuroa umpeen kriisintarkaisuvarhaston käytön edellytyksenä olevan 8 prosentin alaskirjausvaatimuksen ja pankin tosiasiallisen tappionkattamiskyvyn välinen kuilu, siirrettäviksi tarkoitettuja talletuksia lukuun ottamatta; korostaa, että tällaisten toimien ehdoksi olisi asetettava tiukan edullisuustestin soveltaminen; kehottaa siksi komissiota selvittämään mahdollisimman pieniä kustannuksia koskevaa periaatetta ja talletussuojajärjestelmien varojen käytön edellytyksiä;
58. toteaa, että likvidaatiomenettelyjen tuloksiin liittyy epävarmuutta maksukyvyttömyysjärjestelmien nykyisen moninaisuuden vuoksi; katsoo, että pankkiunionin tehokkaan toiminnan takaamiseksi pankkien maksukyvyttömyyttä koskevaa sääntelyä on yhdenmukaistettava edelleen; kehottaa komissiota pohtimaan huolellisen tutkimuksen ja kansallisten viranomaisten ja parlamenttien kanssa käytävien keskustelujen jälkeen mahdollisuutta edistää voimassa olevien kansallisten maksukyvyttömyyslainsäädäntöjen tiettyjen näkökohtien sekä ulkoisen rahoituksen käyttämisen edellytysten yhdenmukaistamista entisestään, jotta voidaan varmistaa kannustimien yhdenmukaisuus ja tasapuoliset toimintaedellytykset;
59. pitää erityisen myönteisenä kohdennetun lähestymistavan omaksumista velkojen ensisijaisuusjärjestyksen yhdenmukaistamiseen pankkien maksukyvyttömyysmenettelyissä, jotta voidaan laajentaa rahoituksen soveltamisalaa talletussuojajärjestelmien avulla kriisintarkaisuun ja muissa kuin maksutoimenpiteissä, edellyttäen, että talletussuojajärjestelmien rahoitus on riittävä;

60. katsoo, että kriisinratkaisutoimia on toteutettava useammassa pankeissa, mikä edellyttää yleisen edun arvioinnin uudelleentarkastelua, jotta lisätään avoimuutta ja ennakoitavuutta arvioinnin odotettavissa olevista tuloksista ja mahdollistetaan siten kriisinratkaisuvälineiden soveltaminen laajempaan pankkiryhmään, erityisesti keskisuuriin pankkeihin, ja tarjotaan tarvittavaa selkeyttä johdonmukaisempien ja oikeasuhteisempien MREL-tasojen varmistamiseksi; panee merkille yhteisen kriisinratkaisuneuvoston tältä osin parhaillaan tekemän työn; pyytää korjaamaan sisäisten kriisinratkaisuryhmien kriittisiä toimintoja koskevien arvioiden väliset ristiriitaisuudet, joihin tilintarkastustuomioistuin kiinnitti huomiota vuonna 2021 julkaisemassaan kertomuksessa ”Kriisinratkaisun suunnittelu yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa”; korostaa lisäksi, että valtioneuvoston ja komission vuonna 2013 antamaa pankkitiedonantoa on tarkasteltava uudelleen johdonmukaisesti, jotta voidaan ottaa huomioon kriisinhallintakehyksen täytäntöönpanon ja parantamisen edistyminen ja saavuttaa johdonmukaisuus pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin vaatimusten kanssa, ottaen kuitenkin asianmukaisesti huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen viimeaikaiset ratkaisut; panee merkille myös tilintarkastustuomioistuimen yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle vuonna 2021 osoittaman suosituksen noudattaa yhteistä säännöstöä määrittämällä kussakin kriisinratkaisusuunnitelmassa purkamismahdollisuuksien olennaiset esteet ja noudattamalla asianmukaista menettelyä niiden poistamiseksi;
61. kannattaa ajatusta konsernien elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien roolin ja suunnitelmien käytännön täytäntöönpanon tarkastelemisesta kriisinhallintakehyksen uudelleentarkastelun yhteydessä, jotta voidaan varmistaa tehokkaampi lähestymistapa rajat ylittävän pankkitoiminnan vaikeuksien hallintaan; suhtautuu myönteisesti ehdotuksiin tarjota pankkiryhmille mahdollisuus saada tytäryhtiöt ja emoyhtiöt tekemään virallinen sopimus likviditeettituen tarjoamisesta toisilleen ja liittämään tämä tuki konsernin elvytysuunnitelmiin, jotta helpotetaan olemassa olevien säännösten käyttöä koti- ja isäntävaltioiden välillä tasapainotetulla tavalla; katsoo, että toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa osallistuttava tällaisten virallisten sopimusten täytäntöönpanoon; toteaa, että kyseisten konsernien elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien avulla voitaisiin tarkistaa MREL-vähimmäisvaatimuksia siten, että pankkien eri turvaverkkoihin maksamat osuudet perustuisivat aidosti riskeihin, jolloin otettaisiin huomioon näiden turvaverkkojen käytön todennäköisyys ja laajuus etusijalle asetetussa kriisinhallintastrategiassa;

Talletussuoja

62. painottaa, että on tärkeää, että tallettajilla on kaikkialla pankkiunionissa saman tasoinen suoja säästöilleen riippumatta siitä, missä heidän pankkinsa sijaitsee; huomauttaa, että enintään 100 000 euron pankkitalletukset takaavan talletussuojadirektiivin täytäntöönpanolla on tarkoitus parantaa talletussuojaa; panee merkille komission pyrkimyksen vahvistaa edelleen kansalaisten talletussuojaan kohdistuvaa luottamusta ottamalla käyttöön eurooppalainen talletussuojajärjestelmä (EDIS); tunnustaa samalla EDIS-järjestelmän merkityksen pyrkimyksissä vähentää valtioiden ja pankkien välistä yhteyttä;
63. painottaa, että on tärkeää, että talletussuojajärjestelmiin suoritettavat maksut ovat oikeasuhteisia riskeihin nähden; varoittaa, että riskiperusteisen lähestymistavan soveltamatta jättäminen voi aiheuttaa moraalikatoon ja vapaamatkustukseen liittyviä

riskejä, mikä johtaa siihen, että maltilliset liiketoimintamallit tukevat keinotteluun perustuvia liiketoimintamalleja; painottaa, että myös tulevan EDIS-järjestelmän maksujen on oltava oikeasuhteisia riskeihin nähden; huomauttaa, että pankkiunionissa eri laitosten epäsystemaattiset riskit eroavat edelleen toisistaan; toteaa jälleen, että kaikkien pankkiunionin jäsenten on saatettava pankkien elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivi ja talletussuojadirektiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään, jotta varmistetaan yhdenmukainen riskien vähentäminen koko pankkiunionissa;

64. panee merkille kriisinhallintaa ja talletussuojaa koskevan kehyksen uudelleentarkastelun ja hybridi-EDIS-järjestelmää koskevan välivaihtoehdon, joka olisi ensimmäinen askel kohti komission vuoden 2015 ehdotuksen mukaista EDIS-järjestelmän täysimääräistä loppuun saattamista ja joka perustuu ajatukseen uudesta, rinnakkain kansallisissa talletussuojajärjestelmissä jäljellä olevien varojen kanssa toimivasta keskusrahastosta ja samanaikaisesta ja yhteismitallisesta yhteisen kriisintarkaisuneuvoston roolin laajentamisesta; kiinnittää huomiota kriisinhallinnan ja eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän välisiin vahvoin yhteyksiin ja tarpeeseen käsitellä niitä yhdessä, jotta vältetään pankkiunionin uudelleen kansallistaminen ja ylläpidetään tasapuolisia toimintaedellytyksiä; huomauttaa tässä yhteydessä, että kriisinhallintaa ja talletussuojaa koskevan kehyksen uudelleentarkastelussa olisi pyrittävä parantamaan kehyksen johdonmukaisuutta ja yhdenmukaisuutta;
65. kehottaa komissiota toteuttamaan lisätoimia EDIS-järjestelmää koskevien neuvottelujen vauhdittamiseksi etenemissuunnitelmaan perustuvan työsuunnitelman avulla; pyytää jäsenvaltioilta vahvaa sitoutumista siihen, että tavoitteeksi asetetaan unionin kokonaisuutena palvelevan sopimuksen tekeminen; ilmoittaa olevansa sitoutunut työskentelemään EDIS-järjestelmää koskevan sopimuksen aikaansaamiseksi, mutta aikoo samalla jatkaa työtään riskejä vähentävien toimenpiteiden kehittämiseksi;
66. kehottaa komissiota ottamaan asianmukaisesti huomioon laitosten suojajärjestelmien roolin jäsenvaltioiden laitosten suojelussa ja vakauttamisessa;
  - o
  - o o
67. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	13.7.2021
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 40 -: 6 0: 12
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Gunnar Beck, Marek Belka, Isabel Benjumea Benjumea, Lars Patrick Berg, Stefan Berger, Francesca Donato, Engin Eroglu, Markus Ferber, Jonás Fernández, Frances Fitzgerald, José Manuel García-Margallo y Marfil, Luis Garicano, Sven Giegold, Valentino Grant, Claude Gruffat, José Gusmão, Eero Heinäluoma, Michiel Hoogeveen, Danuta Maria Hübner, Stasys Jakeliūnas, France Jamet, Othmar Karas, Billy Kelleher, Ondřej Kovařík, Georgios Kyrtzos, Aurore Lalucq, Aušra Maldeikienė, Pedro Marques, Costas Mavrides, Jörg Meuthen, Csaba Molnár, Siegfried Mureşan, Caroline Nagtegaal, Luděk Niedermayer, Lefteris Nikolaou-Alavanos, Piernicola Pedicini, Kira Marie Peter-Hansen, Sirpa Pietikäinen, Dragoş Pîslaru, Evelyn Regner, Antonio Maria Rinaldi, Joachim Schuster, Ralf Seekatz, Paul Tang, Irene Tinagli, Ernest Urteaga, Inese Vaidere, Johan Van Overtveldt, Stéphanie Yon-Courtin, Marco Zanni, Roberts Zile
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Manon Aubry, Herbert Dorfmann, Eugen Jurzyca, Eva Kaili, Margarida Marques, Jessica Polfjärd, Stéphane Séjourné

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

40	+
PPE	Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Herbert Dorfmann, Markus Ferber, Frances Fitzgerald, José Manuel García-Margallo y Marfil, Danuta Maria Hübner, Othmar Karas, Georgios Kyrtzos, Aušra Maldeikienė, Siegfried Mureşan, Luděk Niedermayer, Sirpa Pietikäinen, Jessica Polfjärd, Ralf Seekatz, Inese Vaidere
Renew	Luis Garicano, Billy Kelleher, Ondřej Kovařík, Caroline Nagtegaal, Dragoş Pîslaru
S&D	Marek Belka, Jonás Fernández, Eero Heinäluoma, Eva Kaili, Aurore Lalucq, Margarida Marques, Pedro Marques, Costas Mavrides, Csaba Molnár, Evelyn Regner, Joachim Schuster, Paul Tang, Irene Tinagli
Verts/ALE	Sven Giegold, Claude Gruffat, Stasys Jakeliūnas, Piernicola Pedicini, Kira Marie Peter-Hansen, Ernest Urtaşun

6	-
ECR	Michiel Hoogeveen
ID	Gunnar Beck, France Jamet, Jörg Meuthen
NI	Lefteris Nikolaou-Alavanos
Renew	Engin Eroglu

12	0
ECR	Lars Patrick Berg, Eugen Jurzyca, Johan Van Overtveldt, Roberts Zile
ID	Francesca Donato, Valentino Grant, Antonio Maria Rinaldi, Marco Zanni
Renew	Stéphane Séjourné, Stéphanie Yon-Courtin
The Left	Manon Aubry, José Gusmão

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää